

HABITATGE pàg 3
Barcelona és la ciutat
més cara de l'Estat
per compartir pis

MÚSICA EXPERIMENTAL pàg 10
Maria Vall, directora del LEM
Festival: "Volem donar visibilitat
a totes les dones de l'ofici"

líniagràcia

12 anys

Setembre 2021 · Núm. 171 · liniagràcia.cat

Penja d'un fil

► El casal popular Tres Liris pot ser desallotjat després que no hi hagi acord amb el Districte

► El col·lectiu de joves deixa clar que no té cap intenció de marxar del barri i que plantarà cara pàg 10

Foto: Joanna Chichelnitzky

BÀSQUET pàg 20
El Vedruna s'estrena
a la lliga amb una
victòria ajustada

XERRADA pàg 10
L'Espai Jove La Fontana
aposta per l'educació
sexual i afectiva

RECONeixEMENT pàg 14
Premien l'Ajuntament
per les polítiques de
suport al comerç

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLÈNCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENIS

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Habitacions a preu de pis

» Dos estudis recents indiquen que Barcelona és la ciutat més cara de l'Estat per compartir pis
 » El preu mitjà de llogar una habitació és de 418 euros, segons Fotocasa, i de 442, segons Pisos.com

Albert Alexandre / Anna Utiel
BARCELONA

La sèrie *Friends*, que es va emetre del 1994 al 2004, ens presentava un grup de sis joves estatunidencs que rondaven la trentena i que vivien compartint pis al barri novaiorquès de Manhattan. Tot i que el programa va tenir un enorme èxit a casa nostra, no es pot dir que reflectís una realitat quotidiana de Catalunya. Els personatges treballaven en professions liberals, ja no estudiaven i seguien compartint pis.

Fins fa poc, aquí compartir pis era una experiència que s'associava als estudiants. Molts universitaris que havien nascut al territori català s'establien durant els anys de carrera a Barcelona. L'equació era clara: els sortia més a compte llogar un immoble amb els amics que haver de desplaçar-se cada dia fins als centres d'educació superior. Més econòmic i menys temps.

Amb tot, en els darrers anys, el mercat del lloguer ha canviat i aquesta opció de vida s'ha estès a altres nínxols de població. Ja no és tan complicat veure com homes i dones de l'edat dels personatges de *Friends* comparteixen pis. Això es deu en gran part a l'augment del preu del lloguer, que ha fet que viure en un pis compartit a Catalunya sigui ara un 25% més car que fa cinc anys, tal com indica un estudi elaborat per Fotocasa.

LA CIUTAT MÉS CARA

Per tant, amb els preus actuals, ni tan sols la manera més econòmica d'independitzar-se és econòmica de veritat. I això és nota especialment a Barcelona, la ciutat més cara de l'Estat per

L'augment del preu del lloguer ha fet que compartir pis ja no sigui només cosa d'estudiants. Foto: Joan Tomàs/ACN

compartir pis. Ho diu el mateix informe de Fotocasa, que situa el preu mitjà de llogar una habitació a Barcelona en 418 euros, però també un altre estudi recent de la plataforma Pisos.com, segons el qual aquesta xifra s'enfila als 442,4 euros.

"Podria viure sol, però llavors no estalviaria", diu un jove de 29 anys que comparteix pis

Per districtes, l'estudi de Fotocasa reflecteix que el més car és Ciutat Vella, on compartir pis costa de mitjana 468 euros al mes. El segueixen Sarrià-Sant Gervasi (amb una mitjana de 465 euros al mes), l'Eixample (436 euros), Gràcia (414) i Sant

Martí (404). Per contra, els districtes més barats són Nou Barris (345 euros), Horta-Guinardó (369) i Sant Andreu (379).

PROP DE LA MEITAT DEL SOU

El fet que l'augment del preu del lloguer no vagi acompanyat d'un increment dels salaris —més aviat al contrari— es tradueix en precarietat. Ho sap prou bé l'Andrea, una jove de 22 anys que ha de destinar la meitat del seu sou al lloguer del pis de l'Eixample que comparteix amb dues noies més. Això no li deixa gaire marge per estalviar i reconeix que veu "pràcticament impossible viure sola o en parella d'aquí a cinc anys". "Les meves companyes de pis tenen 25 i 27 anys i tampoc poden", afegeix.

L'Albert té 29 anys i, per ara, també prefereix esperar. Treballa en una consultoria i viu a

Gràcia, però no paga ni de bon tros el preu de mercat. "Visc en un pis de lloguer amb dos amics, un noi i una noia, i paguem 1.025 euros", explica. Amb els subministraments, ell paga 350 euros mensuals. Tot i que reconeix que no cobra malament, creu que pagar un pis sol o amb la seva parella li seria complicat. "M'ho podria permetre? Sí, però no estalviaria. Si tingués un problema, no tindria estalvis i, a més, hauria de limitar la meua vida social", considera.

MARXAR DE BARCELONA

La cursa d'obstacles que suposa independitzar-se a Barcelona acaba provocant que molta gent renunciï a viure-hi. És el cas de la Laura, una noia de 23 anys que va decidir marxar de Sants a l'Hospitalet per trobar opcions una mica més assequi-

bles. "Estava dedicant gairebé el 50% del meu sou a compartir un pis que ni tan sols tenia el terra anivellat i que tenia humitats", lamenta.

L'Andrea també admet haver viscut en un pis en "condicions desastroses", del qual ella i les seves companyes van haver de marxar perquè la propietat va decidir vendre'l. "Durant la pandèmia ens van abaixar el lloguer per ajustar-se a l'índex de referència de la Generalitat. Després se'ns va acabar el contracte i van preferir vendre que mantenir el preu rebaixat", comenta, i recorda com va haver de buscar una alternativa a correu. De fet, en només tres anys, l'Andrea s'ha vist obligada a viure en tres pisos compartits diferents: sap el que és buscar-se la vida en un mercat immobiliari poc amable.

La lupa

Per una educació millor

per Jordi Muñoz

Foto: Gemma Aleman/ACN

Un dels efectes de la pandèmia ha sigut una atenció més gran de la població general envers les qüestions mèdiques. En el darrer any i mig s'ha fet habitual trobar als mitjans de comunicació seccions sobre la recerca i el desenvolupament de les vacunes i dels tractaments, o les darreres investigacions sobre l'eficàcia de les diferents mesures de prevenció. Això ha permès que ens familiaritzem molt més amb el procés de recerca en els tractaments mèdics, i hem entès molt millor que vol dir que la medicina es basa en l'evidència.

La medicina basada en l'evidència neix d'un moviment científic als anys 70 que volia introduir millores en la pràctica clínica, que estava, tradicionalment, molt basada en l'experiència, la intuïció i l'expertesa dels metges individuals. Com a complement necessari es va anar imposant la necessitat de potenciar la recerca sistemàtica sobre l'efectivitat dels tractaments, de tal manera que es pogués aprofitar per millorar la pràctica de la medicina. Des de llavors, s'han generalitzat i estandaritzat els criteris i els protocols clínics, i els nous tractaments només s'aproven i s'utilitzen oficialment quan tenen un suport suficient per part de la recerca. Avui dia seria difícilment concebible una medicina que no estigués basada en l'ús intensiu de l'evidència científica per saber quins tractaments funcionen i quins no.

Malauradament, mig segle després, en l'àmbit de l'educació encara estem lluny d'aquesta situació. Moltes de les innovacions en els mètodes, eines i procediments d'ensenyament s'implanten sense que prèviament hi hagi estudis rigorosos que n'avaluïn l'im-

pacte, a partir de la intuïció o de creences poc fonamentades sobre què funciona i què no. És evident que la qualitat de l'educació té efectes molt importants i duradors en el desenvolupament dels infants i joves. Per això, la manca de rigor en el disseny de l'educació no hauria de prendre's a la lleugera.

Hi ha qui pensa que aquesta pretensió de traslladar la lògica de la recerca mèdica a l'educació és equivocada, perquè la medicina és una ciència, i en qüestions socials com l'educació és molt més difícil establir coneixement objectiu sobre què funciona i què no.

La manca de rigor en el disseny de l'educació no hauria de prendre's a la lleugera

Aquesta objecció sovint es fa des del desconeixement sobre el funcionament i l'evolució de les ciències socials, que tenen cada cop més uns procediments i uns mètodes molt estandaritzats i compartits amb altres disciplines científiques.

On sí que hi ha una diferència important és en un pas previ a la recerca sobre el què, que és en la definició dels objectius. En medicina en general (no sempre) és relativament senzill arribar a un consens sobre l'objectiu que es busca amb un tractament. En canvi, en educació és sempre molt més difícil de consensuar, perquè hi entren en joc qüestions ideològiques.

En abstracte, podem estar d'acord que l'objectiu és la millora de l'aprenentatge. Però no és tan evident que han d'aprendre els infants, quines habilitats han d'adquirir i, sobretot, quins valors s'han de transmetre i reforçar mitjançant l'educació. Aquesta dificultat per consensuar objectius és una de les causes de la paràlisi en l'educació basada en l'evidència. Tanmateix, cal separar els objectius dels procediments i entendre que, un cop acordem democràticament què volem aconseguir amb l'educació, hem de buscar els millors instruments per assolir-ho. I una peça fonamental en aquesta recerca dels instruments és l'acumulació d'evidència científica. Això ens pot respondre qüestions com el pes de la ràtio alumnes/mestres en el rendiment escolar, quin és l'efecte de l'ús de les tecnologies, quina és la millor organització de la jornada escolar, etc. Cal passar del que creiem que funciona a partir de la nostra experiència anecdòtica al que sabem que funciona gràcies a la recerca en educació.

Per això, cal impulsar la recerca en educació, la seva connexió amb altres disciplines i, sobretot, la transferència dels resultats i la seva aplicació en la pràctica educativa a les aules. Tal com passa en medicina, aquesta evidència és un complement (que no substitut) imprescindible de l'expertesa, la intuïció i l'experiència dels professionals de l'educació. La Fundació Jaume Bofill ha impulsat el manifest + Recerca x Millor Educació, que va en aquesta línia. Tant de bo les nostres autoritats i professionals educatius escoltin aquest clam sense prejudicis i aprofitin aquest impuls per aconseguir una educació millor.

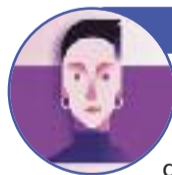
Aquí es piula

El Twitter en paper

@ratolinaemma

[La meua filla] Necesita el caminador com qui necessita ulleres o audiòfons. Tots tenim coses que ens costen de fer, algunes es veuen de seguida i d'altres no. Evidentment hi ha coses més greus que d'altres, però només és un caminador. Ho podeu explicar així als nens.

@BelOlid

La delegada del govern [espanyol a Madrid] considera que no és cap problema que uns nazis cridin "fuera maricas de nuestros barrios", portin pancartes on diu "ni bandas latinas ni menas" o cridin "tú no eres español porque no eres blanco". El missatge és clar: nazis, no patiu, aneu fent.

@daandina

El primer pacto con los más jóvenes fue "suspender" su vida social hasta vacunar a sus abuelos, luego hasta vacunar a sus padres y finalmente fue, variante Delta mediante, hasta vacunarlos a ellos. Han cumplido con su parte del pacto. Es el momento de dejarles "volver a vivir".

@andreuginola

La plantilla [del Barça] és justeta i el nivell futbolístic és molt baix. Si canviem l'entrenador, seguirem sense aspirar a res, però si seguim amb Koeman, no podem començar cap nou projecte per tornar a ser l'equip que tots volem. S'han de prendre decisions i s'han de prendre immediatament.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43219-2010

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta

Dept. Comercial: Lola Gutiérrez

Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniarxa.cat

Els semàfors

La clau

L'Espai Jove La Fontana acollirà el pròxim 30 de setembre una xerrada del projecte Mandràgores sobre educació sexual per a joves i adolescents des d'una mirada feminista i tenint en compte aspectes com la identitat o el gènere.

pàgina 10

La Fontana

El LEM Festival, organitzat per Gràcia Territori Sonor, arrencarà el pròxim 1 d'octubre amb l'actuació del grup Black Flower per oferir un variat repertori de música experimental. Enguany, el LEM recuperarà la presència d'artistes internacionals.

pàgina 10

Festival LEM

Davant la fi de la cessió d'usos del Casal Popular Tres Lliris, el futur del casal és incert. Mentre fonts del Districte apunten que estan conversant amb els seus membres, des del casal diuen que el govern municipal no accepta les seves demandes.

pàgina 10

Districte

El + llegit

líniagràcia.cat

- 1 *Tot a punt per a la inauguració de Can Carol*
- 2 *Futur incert per al Tres Lliris: "No marxarem del barri"*
- 3 *TMB vol que el 65% de desplaçaments es facin en transport públic el 2025*
- 4 *Aprovada l'ordenança que posarà ordre a les terrasses*
- 5 *Dia sense Cotxes a Barcelona: els carrers que poden quedar tallats*

Nou curs, mateixos problemes

per Manuel Reyes, president del PP a la demarcació de Barcelona

Foto: Pexels

Avança el setembre i ja queden enrere les vacances d'estiu. Malauradament, en retornar a les nostres tasques quotidianes ens adonem que res ha canviat i que les mateixes preocupacions que teníem abans d'aquest parèntesi continuen.

Aquests darrers mesos, la vacunació no ha servit per deixar enrere la pandèmia de la Covid-19. Arribar al 70% de vacunats no és suficient, i tant la vacunació com les restriccions sanitàries continuen vigents. Tampoc podem dir que afrontem millor les altres crisis que patim, tant l'econòmica com la social. I és que moltes famílies encaren el setembre sense saber com arribar a finals de mes o si seran aco-

miadades al final de la temporada estival. Moltes altres no saben com pagaran els llibres dels seus fills, que comencen un nou curs escolar, o com assumiran els rebuts que s'acumulen a casa.

A Castelldefels veiem com el govern municipal continua fugint, sense estar al costat dels veïns ni dels emprenedors, que passen moments molt complicats. Els carrers més bruts que mai; la inseguretat ciutadana i un incivisme in-

controlat; uns impostos que ofeguen i unes obres innecessàries que s'emporten els recursos públics i que semblen que no s'acabaran mai.

Malgrat tot, tenim l'esperança que les coses canviïn. La gent desitja un canvi, i aquest desig és la benzina que ens impulsa a continuar treballant en propostes i solucions per als problemes reals de la gent com tu. Comença un nou curs polític i ara és el moment de treballar plegats. Som-hi!

Línia Gràcia no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#OciNocturnAMigGas

#VacunesCaducades

#MenysAvions

@Catinformacio: El Procicat aprova reobrir l'oci nocturn fins a les 3 de la matinada en exteriors a partir del dia 23. També s'allarga l'horari de la restauració fins a la 1.

@324cat: Salut admet que ha descongelat més vacunes de les que finalment han calgut perquè el ritme de vacunació continua per sota de les previsions.

@JPuigdengolas: No és només la Ricarda. Augmentar emissions en un context d'emergència climàtica no és negociable, ni ara ni d'aquí a cinc anys.

Diversitat i inclusió, claus per al turisme

per Maria Abellanet

Tot i els greus efectes de la Covid-19, el turisme continuarà sent un sector estratègic a tot el món. El 2019, la contribució del turisme al PIB mundial va ser del 10,4% i va crear el 10% dels llocs de treball a escala internacional.

Però el turístic és un sector que va molt més enllà del vessant purament econòmic: el turisme troba la seva raó de ser en les persones, neix de la nostra curiositat i de l'afany de sociabilitat. Genera felicitat, salut, emocions i experiències, i és sinònim de valors com la igualtat i el respecte, qualitats que han d'impulsar les destinacions per fer possible un turisme segur, inclusiu i per a tothom.

En els últims anys, un dels segments que ha experimentat un gran creixement ha estat el turisme LGTB. La relació entre el turisme i aquest col·lectiu, al llarg de la història, és poc coneguda, però antiga. Es remunta al 1920, quan van començar a aparèixer destinacions obertes a rebre turistes majoritàriament gais, pràcticament conegudes només entre el col·lectiu. Des de llavors s'ha avançat molt, per exemple amb la creació de la International Gay and Lesbian Travel Association (IGLTA), la promoció d'experiències dirigides al col·lectiu i l'impuls d'accions de foment de destinacions de referència.

Ara, aquest col·lectiu s'ha convertit en un segment clau per al turisme arreu del món i per a la recuperació del sector, situant-se entre els primers que comencen a viatjar després de la pandèmia. Així ho apunta el CEO de Queer Destinations i membre de la junta directiva de l'Associació Internacional de Turisme LGTB+ (IGLTA), Oriol Pàmies, en una taula rodona amb experts en turisme LGTB organitzada pel CETT-UB el juliol passat.

Segons l'Organització Mundial del Turisme (OMT), el sector comptarà, el 2030, amb 180 milions de viatgers LGTBQ+. Així i tot, encara queda molt camí per recórrer. Aconseguir un turisme responsable, inclusiu i respectuós per a tothom comença a les mateixes des-

tinacions, les seves institucions i en els ciutadans que hi resideixen. No podem oblidar que, actualment, a 69 estats membres de l'ONU encara es penalitza legalment el col·lectiu i que, fins i tot en alguns països on es garanteixen els seus drets per llei, aquestes persones no sempre són respectades. Aquesta també és una qüestió de drets humans i, com a societat, hem de fer tot allò que estigui a les nostres mans per avançar decididament cap a la igualtat real. La diversitat ja és un valor propi de les societats avançades i de les destinacions més capdavanteres. Acollir tothom, sense prejudicis ni barres, és un pas endavant. Però no n'hi ha prou.

tinació si és segura per a parelles homosexuals, informar-se sobre quina és l'opinió pública respecte al col·lectiu LGTB o conèixer què podran fer i què no són només alguns dels exemples que van posar els experts segons la seva experiència.

CONÈIXER I COMPENDRE, UNA NECESSITAT

Els mateixos experts van reconèixer que la formació és imprescindible. Segons l'OMT, un de cada tres turistes LGTB té la percepció que, estant de viatge, se'l tracta diferent per la seva orientació sexual. Cal, doncs, dotar de coneixements i valors totes aquelles persones que es dediquen a la indústria turística perquè coneguin també les inquietuds de la comunitat LGTB a l'hora de viatjar, perquè sàpiguen quins són els seus interessos i els aspectes que més valoren d'una destinació o d'un allotjament. No n'hi ha prou d'abraçar la diversitat; cal posar-hi tots els esforços per fer que la seva experiència en una destinació sigui excel·lent. I aquest és l'objectiu del CETT a través del nou Màster en turisme LGTB, que compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona.

És més necessari que mai que la indústria turística en el seu conjunt entengui la realitat dels diferents col·lectius que atén. Cal basar els serveis turístics en la comprensió de les persones, tenint en compte la pluralitat d'identitats, motivacions, necessitats i cultures. L'atenció a la diversitat és una qüestió global.

Hi insisteixo. Lluitar contra la discriminació i els estereotips és cosa de tothom, de tota la societat. Per això és imprescindible que el sector turístic i els seus professionals integrin profundament els valors de la igualtat i la inclusió de totes les persones i obtinguin tots els coneixements i sensibilitats per forjar vincles i acollir i donar el millor servei als turistes, també al col·lectiu LGTB.

Un turisme respectuós, inclusiu i responsable ha de ser possible. Aconseguir-ho és a les nostres mans.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: Eli Don/ACN

Un viatge no és només allò que veiem o fem al destí, sinó el conjunt d'experiències que vivim des del primer contacte amb la destinació. És l'atenció que rebem un cop baixem del tren o de l'avió, les persones que ens trobem en entrar en un allotjament o les que ens serveixen en un restaurant. El paper dels professionals del sector turístic és fonamental per als visitants i és per això que la seva formació esdevé imprescindible.

A l'hora de viatjar, la comunitat LGTB sovint experimenta situacions i ha de contemplar qüestions que altres persones no s'han ni de plantejar. Escollir la des-

Les millors perles

Hi ha gent difícil d'impressionar i després hi ha el veí de La Palma que, en veure l'erupció del volcà a prop de casa seva, va dir, amb molta calma: "Tenim temps de dinar, tenim temps de dinar sense problemes". Qüestió de prioritats.

La cantant Aitana ha fet una col·laboració amb McDonald's i ha creat el seu propi menú, el McAitana. Un menú que, paradoxalment, l'artista no podrà tastar. La raó? És celíaca i el menú porta gluten.

Descobreixen que un capellà destinava els diners que donaven els feligresos de la seva església a organitzar orgies amb drogues. No ha passat a Solsona, sinó a Prato, Itàlia. Francesco Spagnesi, el sacerdot de 40 anys, ha estat detingut.

Una festa a la UAB o una escena d'*American Pie*? Uns 8.000 joves van assistir fa uns dies a un macrobotellon al campus de Bellaterra que ha deixat imatges tan insòlites com la d'un noi muntat en una excavadora.

Twitter (@RTVCes)

LA FOTO

Obvietat núm. 24

Tens dret a
seguir creixent
professionalment.

Totes les persones tenim dret a una feina digna, regulada i segura, sigui quina sigui la nostra professió, origen, gènere, edat, religió, capacitats o orientació sexual.

dretsobvis.gencat.cat
#dretsobvis

 **Generalitat
de Catalunya**

Tribuna

La nevera dels Soprano dorm al Besòs

per Víctor Porres

Cantava La Trinca que “hi ha rius d’un groc tnyós, n’hi ha d’un tornassol oliós, n’hi ha d’un caqui llefiscós i és que de porqueria n’hi ha de tots colors”. A la mateixa cançó –un cert al·legat ecologista i, alhora, sàtira d’un país avergonyit i acomplexat que aspirava a formar part de l’Europa moderna–, deien que als rius es podien trobar “cadàvers de gallina, llaunes de tonyina i raspes de sardina”, però no feien cap referència als microones. Potser perquè, a principis dels anys 80, hi havia molt pocs aparells i eren més cars que un Seat 127.

En canvi, es veu que ara sí que pots trobar microones a la llera del Besòs fent companyia a altres deixalles voluminoses clàssiques com neveres, portes, cadires o rodes de camió. Qui llença aquestes coses al riu? No entenc com algú pot tenir la poca consciència ecològica, la manca d’empatia social i el nul sentit de la higiene per llençar al riu un matalàs o una cadireta infantil de cotxe. Tothom sap que els ànecs i les llúdrigues no dormen al llit ni viatgen en automòbil!

El Parc Fluvial del Besòs ha significat la recuperació de tot el tram final de la conca d’un riu que fa mig segle era considerat un dels més contaminats d’Europa pels seus abocaments industrials i domèstics. Amb una superfície total de 115 hectàrees, actualment és un dels espais verds més importants de la regió metropolitana de Barcelona, i milers de ciutadans el visiten cada any per passejar, anar en bici o practicar tota mena d’esports.

Però, malauradament, alguns tòtils segueixen considerant la zona com un abocador i els voluntaris de Marea Verde SAB –un grup de veïns de Sant Adrià de Besòs que reivindiquen una ciutat verda i sense contaminació– s’han trobat, amagats entre els canyissars, tamborets, parts de sofà, gàbies per a conills, bidons industrials i, fins i tot, una tanca municipal de l’Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda que encara estan buscant els urbans.

Les deixalles que apareixen allà fruit del sexe furtiu i dels botellots són una marranada, i les dels ionquis, a més, comporten un perill per a la salut, però puc entendre el pim-pam del moment i que, amb les presses i l’estat eufòric més o menys artificial, t’oblidis de recollir els preservatius, els pantalons, les ampolles o les xeringues. Ara bé, abandonar un electrodomèstic implica ja traïdoria i, molt possiblement, nocturnitat.

Potser hi ha alguna mena de guia clandestina de l’estil *Desfer-se de deixalles voluminoses per a dummies* que explica la tàctica per llençar el microones: te’n vas de pícnic a la llera del Besòs i t’emportes els plats, els coberts, l’obrellaunes, el pa, les begudes i, per descomptat, l’aparell per escalfar els canelons, però, com que resulta que no hi ha cap endoll a prop, el deixes allà, li enganxes un *post-it* que digui “FUNCIONA” i algú ja el recollirà per seguir el cicle de l’economia circular.

I la nevera? Com llences un trasto així? M’imagino que l’escena comença a casa del Tony Soprano, quan la nevera falla i decideix desfer-se d’ella. Amb l’ajuda d’un parell de familiars corpulents amb xandall i escuradents a la boca, la tapen amb una catifa, la carreguen al cotxe, s’aturen a dalt del Pont del Molinet amb els llums apagats, s’asseguren que ningú els observa i la llencen al riu perquè dormi amb els peixos. Després tornen al cotxe i se’n van a encarregar una pizza *prosciutto e funghi*, però aquesta és una altra història.

En ple segle XXI, amb el coneixement que ens aporta la tecnologia i tots els avisos de la natura que apareixen als telenotícies sota l’epígraf “conseqüències del canvi climàtic”, estem més conscienciats ambientalment que mai. Som uns grans teòrics de la sostenibilitat i ja ens sabem de memòria el color del contenidor on va cada deixalla, igual que, quan érem petits, coneixíem la identitat cromàtica de cada membre del grup Parchís, però segueixen havent-hi molts irresponsables que no es posen vermells quan llencen les escombraries on no toca.

Quan veig bosses de brossa i altres deixalles recolzades als contenidors, a un metre i mig de l’orifici d’entrada, penso que potser no es tracta d’un acte incívic propiciat per la mandra i una cara dura com l’ampolla de cava que ha quedat òrfena davant del contenidor verd, sinó que, en realitat, al pobre home amb samarreta d’imperi que va baixar a llençar les escombraries el van abduir uns alienígenes just en el moment que anava a dipositar la bossa correctament al seu lloc.

Ja tarda l’Iker Jiménez a dedicar un capítol a aquest extraordinari fenomen paranormal de les deixalles exiliades. Mentrestant, si la nevera s’espatlla, no la llenceu al riu. Truqueu al 012 o als Soprano.

“

Som uns grans teòrics de la sostenibilitat i ja ens sabem de memòria el color del contenidor on va cada deixalla, igual que, quan érem petits, coneixíem la identitat cromàtica de cada membre del grup Parchís, però segueixen havent-hi molts irresponsables que no es posen vermells quan llencen les escombraries on no toca

”

Flaixos

@RogerMedina_: Manifestar-se per coses que no passaran és una cosa molt catalana. Portem anys manifestant-nos per la independència.

@EvaPiquer: La plaga dels homes que saben què hauríem d’haver dit, què hauríem d’haver fet, què hem volgut dir. I va i ens ho expliquen. Quin coi de plaga.

@massanagranaire: La gent més insuportable del món és la que ja té manies d’avi sense haver deixat de tenir capritxos de nen.

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

L'estrena del nou casal de barri de Vallcarca, Can Carol, va tenir lloc a mitjans de setembre a partir de diferents iniciatives, com el mercat d'intercanvi de material escolar o un dinar popular amb música en viu.

Futur incert per al Tres Liris: "No marxarem del barri"

» El casal i el Districte no s'entenen i podria haver-hi desallotjament

» El col·lectiu de joves deixa clar que no es rendirà i plantarà cara

EQUIPAMENTS ▶ El Casal Popular Tres Liris, situat al número 23 del carrer de Nil Fabra, va néixer quan, el 2015, es va ocupar una antiga comissària de la Policia Nacional que feia temps que estava buida. El 2017 l'Ajuntament va donar als seus integrants una cessió d'usos de quatre anys que va acabar el passat 21 de setembre, la qual cosa ha fet que el futur del casal autogestionat sigui ara incert.

Mentre fonts municipals indiquen que davant de la fi de cessió d'usos el Districte està en converses amb el moviment popular, l'Anna, membre dels Tres Liris, diu que en les darreres trobades amb el Districte, aquest "no s'ha mostrat favorable" pel que fa a quatre reivindicacions que, des del seu punt de vista, donarien al casal la continuïtat que desitgen els seus integrants.

MANTENIR L'AUTOGESTIÓ

Tal com afegeix l'Anna, les demandes són que l'Ajuntament els torni a concedir una cessió d'usos sense que "suposi una institucionalització" dels Tres Liris; acabar amb "l'assetjament policial" que, per exemple, consideren que van viure el novembre del 2020 durant la celebració d'una fira d'artesanía; evitar futures multes i que el casal sigui autogestionat perquè siguin els integrants del Tres Liris els qui prenguin les decisions en torn aquest i no el consistori. Siguin o no acceptades les seves reivindicacions, l'Anna assegura que el moviment popular es quedarà a la Vila de Gràcia.

"No marxarem. Hem de se-

Una de les protestes per reivindicar el casal. Foto: Joanna Chichelnitzky

guir amb l'activitat al barri i, per tant, demanem la renovació del contracte sense que impliqui condicions afegides ni renunciar a l'autogestió", apunta la integrant del casal, qui alhora admet que des del moviment són conscients que, si no s'arriba a cap acord, es podrien enfrontar a un desallotjament. "En aquest cas, tampoc marxaríem i faríem una concentració davant del casal", insisteix l'Anna.

'21 DIES, 21 VEÏNES'

Per posar sobre la taula el que representa per a la Vila el casal, aquesta integrant dels Tres Liris recorda que diverses persones, tant veïns corrents com d'altres de reconeguts, com ara Jordi Cuixart, estan donant suport a la seva continuïtat a través d'una campanya anomenada '21 dies, 21 veïnes'. "Estem oberts a seguir parlant amb el Districte sempre que no hàgim de renunciar a l'autoges-

tió", conclou amb fermesa la membre del casal.

MULTA DE 600 EUROS

El cas dels Tres Liris no és l'únic del districte que té problemes relacionats amb la conservació del local. Els espais el Matinada-Pòrtics i l'Espurna es van quedar sense local el setembre de l'any passat després que no es renovés el seu contracte de lloguer, la qual cosa va portar als dos espais a fer les seves assemblees als Tres Liris el mes següent, a l'octubre.

Des d'aquests dos espais i des del Tres Liris recorden que, tot i que en aquell moment no hi havia límit de persones en les reunions de les entitats de lleure sempre que es respectessin les distàncies i es dugués mascareta, agents de la Guàrdia Urbana van aturar les assemblees i van identificar a monitores que, fa pocs dies, van rebre una multa de 600 euros.

Xerrada d'educació sexual per tenir relacions responsables

SALUT ▶ L'Espai Jove La Fontana acollirà el pròxim 30 de setembre una xerrada, del projecte Mandràgores, sobre educació sexual i afectiva per a joves i adolescents des d'una mirada diversa i feminista. La idea de la sessió és parlar de sexualitat d'una manera que es tinguin en compte aspectes elementals en qualsevol vida que no sempre es tenen en compte: la identitat, l'orientació afectivo-sexual, el plaer, el gènere o les creences. A més, en la mateixa xerrada també es presentarà 'Sexeja': una guia so-

bre sexualitats diverses i plaents', feta per Mandràgores, que busca parlar de la sexualitat sense tabús i amb responsabilitat.

Part de la importància de fomentar l'educació sexual recau en el fet que en el primer semestre del 2021 es van detectar al conjunt dels CAP barcelonins i Montcada i Reixac quasi el mateix nombre de casos de sarna que en tot el 2019 - 1.750 -, segons va publicar el passat agost el diari *el Món* a partir de dades de l'Institut Català de la Salut (ICS).

Torna el LEM: un icònic viatge per la música experimental

El festival començarà el pròxim 1 d'octubre. Foto: Cristian Vega

MÚSICA ▶ El LEM Festival, que aquest any recupera la presència d'artistes internacionals, torna per fer el que millor sap fer: oferir un variat repertori de música experimental. La presentació del LEM 2021 tindrà lloc el 28 de setembre al Centre Artesà Tradicionari i el seu inici, que arrencarà amb el grup Black Flower, serà el pròxim 1 d'octubre.

A aquest grup que, tal com explica la directora del LEM, Maria Vadell, està preparant un disc amb el segell de Gràcia Terriori Sonora, el seguiran les ac-

tuacions de la compositora i pianista Laia Vallès i la guitarrista Amidea Clotet, la de la improvisadora Núria Andorrà o la de les artistes Eli Gras, Lula Thomas i Marina H. Ascitti, que presentaran el projecte 'Esmolets'. "Consisteix a convertir els sons de l'ofici tradicional dels esmoladors en música experimental", diu Vadell fent referència a una performance protagonitzada només per dones. "Em sembla interessant poder donar visibilitat a totes les dones que estan a l'ofici", afegeix.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès

Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

Neix Espai.Mèdia

» El Grup Comunicació 21 impulsa el primer diari sobre la indústria espacial de Catalunya
 » El nou mitjà vol contribuir a la plena consolidació de l'economia de l'espai al nostre país

COMUNICACIÓ ▶ *Espai.Mèdia* és el primer diari europeu de caràcter generalista i amb voluntat pedagògica centrat exclusivament en l'economia i la indústria de l'espai. Serà un punt de trobada de tots els actors institucionals públics, centres d'investigació, empreses privades, investigadors i teòrics per construir el lloc de referència des del punt de vista de la gestió de la informació i del coneixement vinculats a l'estratègia New Space i al sector espacial.

És en aquest context que neix el nou mitjà periodístic que el Grup Comunicació 21 incorpora al seu conjunt de capçaleres per tal d'omplir aquest buit informatiu que va en detriment de la plena consolidació de l'economia de l'espai a Catalunya. El Grup ja ha demostrat amb *Exterior.cat*, *Comunicació21.cat* o *Línia* el que és capaç de fer, i ara afronta el nou repte amb més experiència.

El responsable d'*Espai.Mèdia* és el periodista Quim Miró, amb l'ambició d'informar cada dia amb rigor i de manera planera sobre totes les novetats que va-

gin produint-se al voltant del sector espacial català. "Farem que l'espai de comunicació català disposi d'un mitjà en llengua pròpia que sigui referent en l'àmbit del sector espacial, una activitat de futur que generarà a llarg termini canvis sistèmics en els models d'organització social i en la vida de les persones", afirma l'editor del Grup Comunicació 21, David Centol.

En definitiva, *Espai.Mèdia* pretén facilitar la gestió del coneixement i sumar esforços als del mateix Govern, als de les empreses privades que participen en l'estratègia New Space i als dels centres d'investigació per convertir Catalunya en un referent de la cultura i del sector espacial.

NEW SPACE

L'estratègia New Space, impulsada pel vicepresident de la Generalitat, Jordi Puigneró, vol posar en relleu una indústria d'alt valor afegit que assenti les bases del futur del país i que permeti consolidar-lo com un indret de referència també en l'àmbit de l'economia de l'espai. Fins al 2025 es pretén que, gràcies a l'impuls

Espai.Mèdia s'ha estrenat el 13 de setembre del 2021. Foto: Espai.Mèdia

de les polítiques públiques i la col·laboració amb el sector privat, s'impulsi una nova indústria que generi 280 milions de facturació i creï 1.200 llocs de treball. El pinyol d'aquesta estratègia és l'Agència Espacial de Catalunya.

"Però aquest projecte, ambiciós i necessari –comenta l'editor David Centol–, presenta dificultats directament relacionades amb el desconeixement per part de la majoria de la població, fins i tot entre els sectors més formats". Certament, la presentació del projecte general, i més particularment el llança-

ment del primer nano satèl·lit català, va provocar reaccions d'escepticisme (més enllà de les generades per la lògica de la confrontació política) que només s'expliquen per la desinformació. *Espai.Mèdia*, doncs, pretén ser útil per avançar en el coneixement de la indústria espacial, així com per multiplicar-ne l'interès i les expectatives i fer visibles tots els passos que es van produint a través d'una informació seriosa i responsable.

Malauradament, els mitjans de comunicació no tenen com a prioritat dedicar recursos que

facin possible l'existència d'un flux de comunicació permanent entre el mateix sector espacial, els actors que en formen part i també la ciutadania.

La dificultat tècnica de la matèria, i en conseqüència la necessitat d'invertir-hi recursos continuats per part dels mitjans de comunicació per poder en-tomar amb èxit el repte d'informar-ne de manera constant, són elements que expliquen aquest desert informatiu al voltant de la indústria de l'espai i les seves potencialitats. Un buit que *Espai.Mèdia* vol omplir.

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-LO TU MATEIX!

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

Dia 26 d'abril del 2020. Què va passar? Per què és tan important aquesta data que probablement no transcendirà? És un dels dies més destacats de la història recent de la infància catalana. El govern espanyol va decretar que els menors de 14 anys podien tornar a sortir al carrer després d'haver-se passat 43 dies tancats a casa. Un milió de nens i nenes deixaven enrere l'enclaustrament.

A Catalunya, els menors de 0 a 5 anys ho podien fer de les 11 a les 13 hores, mentre que per als de 6 a 13 la franja reservada era la de les 16 a les 18 hores. Tots ells podien sortir de casa sempre que anessin acompanyats d'un adult i, segons recomanava la Generalitat, calia evitar "entrar a comerços amb infants", com si els nens i les nenes fossin éssers incontrolats. "Si et trobes amb un amic, recorda que no us podeu abraçar, donar la mà ni fer petons", recalca el protocol.

UNA HISTÒRIA INFANTIL

La gestió de la infància durant tota la pandèmia ha estat un tema controvertit. Des de diferents espais s'ha considerat que ha estat trufada d'adultcentrisme. És a dir, els adults han dictat el que havien de fer els infants sense preguntar-los res. Segons explicava el doctor en Educació Daniel Ortega en un article a *Social.cat*, durant els últims temps s'ha tractat els menors d'edat d'una manera "paternalista sense tenir en compte ni la seva opinió, ni la seva percepció ni els seus anhels".

Una altra data a recordar: 14 de setembre del 2020. La temuda tornada a les escoles després de la primera fase de la pandèmia. Tot feia preveure que el nombre de contagis es dispararia amb la recuperació de les classes presencials. Malgrat això, l'experiència ha demostrat que, tot i l'anomalia –mascaretes, grups bombolla, normes higièniques o baixes del professorat–, el curs es va poder fer amb força normalitat. Durant els mesos de classe, només un 5,3% dels infants i dels adolescents van ser positius, i només un 2% de les escoles de tot el país van haver de tancar per contagis. "Mantenir les escoles obertes ha estat molt beneficiós, perquè els centres educatius han explicat millor que ningú què és la Covid-19", afirma Ingeborg Porcar, directora tècnica de la Unitat de Crisi de Barcelona (Unitat de Trauma, Crisi i Conflictes de la Facultat de Psicologia de la UAB). Per a l'experta en psicologia, "tancar les escoles és un risc per a la societat, ja que qui hi ha millor per explicar una situació com aquesta que els mestres?".

Si els infants escrivissin la història, hi hauria dues dates més per assenyalar: el 23 de novembre del 2020 i el 22 de febrer del 2021. Va ser aleshores quan el Procicat va determinar que estaven permeses les activi-

El 26 d'abril del 2020 els infants van poder tornar a sortir al carrer després de passar-se 43 dies tancats a casa. Foto: Carola López/ACN

La pandèmia menys escoltada

Sovint s'han gestionat les necessitats dels infants durant la pandèmia des d'una perspectiva adultcèntrica, és a dir, sense comptar amb la percepció ni els anhels dels nens i nenes. Ens preguntem com han viscut el confinament i les mesures de restricció ara que comença el segon curs escolar sota l'ombra del coronavirus

tats esportives escolars no competitives, primer, i les activitats de lleure, després. Van ser moments importants, ja que 3 de cada 4 escolars practiquen esports de forma habitual i més de 120.000 infants i joves són integrants d'un cau o esplai a Catalunya.

Última data en la història infantil recent: 13 de setembre d'enguany. La tornada a les escoles es presenta de nou complicada. Es mantenen les mesures de seguretat amb alguns

canvis. Els vacunats no hauran de confinar-se en cas de contagi a la seva classe i els controls de temperatura als accessos dels centres no seran obligatoris.

SÓN FELIÇOS?

Més enllà de les dates i dels canvis legislatius que han afectat els infants, seguim sense conèixer com ha estat per a ells l'últim any i mig. Com s'han sentit? Com han canviat? Entenen el que està passant?

Porcar és taxativa quan afir-

ma que, a diferència de la idea que globalment s'ha instal·lat, l'experiència no sempre ha estat traumàtica. "Si parlem de menors, cal distingir entre tres grups d'edat: els que tenen de 0 a 7 anys, els que tenen entre 7 i 12 anys i els adolescents, que són un tema a part i ho han passat molt malament", considera l'experta. En el primer dels grups, el confinament es va presentar de manera ambivalent. Estem parlant d'una edat en la qual es fan els primers

llaços de socialització i s'aprenen els hàbits, dos elements que la pandèmia va empitjorar. Tot i això, "el confinament va comportar tenir més disponibles els pares, i això, encara que no sempre, va ser positiu per als infants", assenyala Porcar. Pel que fa a la segona franja d'edat, la valoració del confinament va ser positiva. "Troaven a faltar el grup d'amics, però no havien d'anar a l'escola, i això en una edat on es comença a desenvolupar l'auto-

En primera persona

● L'Ona té 9 anys, viu a Barcelona i la seva vivència de la pandèmia, com la de cada infant, és única. Per això no podem extrapolar la seva experiència a la de la resta de nens i nenes de Catalunya. Amb tot, el que explica demostra que no sempre s'ha escoltat suficientment els infants ni s'ha entès com estaven vivint la crisi sanitària.

Tot i la seva edat, reconeix que ella va tenir sort, ja que va poder passar el confinament en una casa a fora de la ciutat. A més, la seva mare és mestra, el seu pare teletreballava i

però quan havien de pujar a l'autobús podien barrejar-se, i això els costava molt d'entendre", explica Juanma Martín, director territorial del Casal dels Infants a la Mina-Besòs.

Alguns nens i nenes que Martín tracta "tenien la sensació de ser un objecte, perquè les normatives canviaven sovint i algunes els semblaven incoherents". Segons la investigadora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona Mari Corominas, "quan els infants se senten ben escoltats pels seus entorns, també se senten millor, més segurs i més autò-

Alguns infants tenen la sensació que durant la pandèmia se'ls ha tractat com un objecte amb normatives canviants i incoherents

els dos van mantenir la feina. Segons comenta, aquest any les vacances li han semblat curtes, perquè les compara amb el temps que el darrer curs va passar sense anar a l'escola.

Malgrat això, no tot el que ha passat li sembla bé. "Durant el curs ens van separar a les meves amigues i a mi en tres classes diferents... I no podíem jugar juntes al pati, perquè érem de tres grups diferents", explica. "Aquest curs ens han posat juntes", afegeix convençuda de la millora que això suposa.

Tant ella com altres infants no van acabar d'entendre mai aquesta mena de decisions. "Havien d'estar en grups bombolla a classe i al pati,

noms". "Als infants no se'ls ha tingut en compte", rebla Martín.

L'Ona comença a estar cansada de portar la mascareta, sobretot a l'estiu, perquè té calor. Però tot i la queixa, amb 9 anys és capaç de reconèixer que aquest neguit és poca cosa si el compara amb el que altres infants estan vivint. L'empatia infantil contrasta amb l'egocentrisme de molts adults. "Hi ha altres nenes que no ho han passat gaire bé... A una companya de classe se li han mort els avis i els seus pares tenen molta por", diu. Una nena que s'assembla a alguns infants que Martín descriu amb "ulls tristos i por de ser un vector de contagi".

nomia individual era positiu per a ells", considera.

Quan aquella època va acabar, els infants van ser capaços d'interioritzar amb facilitat la nova situació d'excepcionalitat. "La incertesa i la preocupació dels pares pel que fa a la feina sí que els va afectar negativament", diu Porcar.

En una línia menys optimista se situa Mari Corominas, doctora en psicologia, salut i qualitat de vida i investigadora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona. "El confinament va tenir efectes negatius en totes les dimensions de les vides de tots els infants, però de manera diferenciada segons els contextos socials", afirma. "Durant el confinament absolut, els infants van enyorar poder estar amb els amics i, sobretot, els que no tenen terrassa a casa seva també van trobar a faltar poder sortir al carrer i estar a l'aire lliure", afegeix.

Les dues psicòlogues coincideixen a assenyalar que la crisi sanitària també està suposant un aprenentatge per als menors de 12 anys. "De la pandèmia han après que cal cuidar-se i cuidar bé els altres per viure millor. Hem compartit valors de ciutadania i responsabilitat. Per als infants ha estat un aprenentatge entendre que

l'acceptació d'unes normes i els comportaments individuals repercuteixen en el benestar col·lectiu", afirma Corominas. "Han respectat les restriccions o comportaments que se'ls demanen", diu.

Porcar també considera que la pandèmia ha estat una bona oportunitat, però segons la seva opinió no sempre ha estat aprofitada. "A la nostra societat hi ha poca tolerància a la frustració perquè venim de generacions que van néixer en la postguerra i no han educat els seus fills en aquesta línia", explica la psicòloga.

Per entendre el que vol dir, serveix la història que relata dels seus veïns: "Visc en un poble a fora de Barcelona i al costat de casa hi ha una parella jove amb dos fills", comença. Quan es va decretar el confinament, tot i que hi havia unes vinyes davant de casa seva on el nen i la nena podien sortir a passejar, els seus pares van decidir no fer-ho. "Ningú els hauria vist, però van pensar que el missatge que havien de transmetre als seus fills era que si hi havia molts infants que no podien sortir de casa perquè no tenien aquella sort, ells tampoc ho farien", segueix Porcar. L'experiment pedagògic volia fer entendre als infants el valor de la responsabilitat social.

"Per als infants, la pandèmia ha servit per entendre que l'acceptació de normes i els comportaments individuals repercuteixen en el benestar col·lectiu"

Molts nens i nenes van perdre la rutina i el ritme del son, i això va afectar negativament la seva escolarització, la salut mental i la relació amb els amics

L'ALTRA INFÀNCIA

Oportunitat, adaptació, educació. Si bé és cert que molts infants han viscut una pandèmia menys terrorífica del que se'ns ha narrat, també ho és que als barris vulnerables la Covid-19 ha estat un malson. Així ho apuntava aquest juliol el Síndic de Greuges de Catalunya quan assegurava que la pandèmia "ha tingut un impacte especialment negatiu entre els infants" i sobretot en aquells que "estan socialment desfavorits".

Vista sobre el terreny, la realitat és cruenta i dona fe de les diferències entre infàncies. Juanma Martín, director territorial del Casal dels Infants a la Mina-Besòs, explica que el confinament va suposar un abans i un després per a molts dels nens i nenes dels barris on treballa. "Al principi molts van perdre la rutina i el ritme del son, i això va fer que la seva escolarització es veiés molt afectada", diu. Molts es passaven fins a altes hores de la matinada jugant al mòbil i l'endemà no rendien. Lluny de desaparèixer, aquestes dinàmiques no van marxar quan va acabar el confinament. "Per exemple, un nen de 10 anys se'n va a dormir a les 6 de la matinada, es lleva a les 12 i menja a les tres... Si hi ha desordre, la

relació amb els meus iguals es desordena", afirma Martín.

En gran part, aquesta situació es produïa per la desestructuració que existeix en algunes famílies d'aquests barris. "En un pis de 40 metres quadrats hi poden viure cinc persones, i això ha fet que les relacions entre adults i infants es tensesin", considera el director del Casal dels Infants. Així, la pandèmia també ha fet aflorar trastorns mentals que fins aleshores no havien sortit a la superfície. "Tot i que és una paradoxa, ja que es tracta de barris on la bretxa digital és alta, hem vist com, a més de casos d'ansietat o depressió, ha augmentat l'addicció a les pantalles", diu Martín.

"La pandèmia ha servit per accelerar i visibilitzar processos que ja existien", recalca. Entre els més recurrents, la desafecció cap a l'educació formal d'algunes famílies vulnerables. "Moltes tenien por i em deien que a l'escola hi ha massa gent i per això no hi duïen els fills", sentència Martín. I és que la pandèmia ha tensat les costures d'una societat desigual.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El Govern permet des del 22 de setembre la reobertura de l'oci nocturn només en espais exteriors i fins a les 3 de la matinada. D'altra banda, la restauració també pot allargar el seu horari fins a la 1 de la matinada, 30 minuts més del que podia obrir fins ara.

Premien l'Ajuntament pel seu suport al teixit comercial

GUARDONS ▶ El Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha reconegut la tasca de l'Ajuntament envers el teixit comercial de la ciutat. Ho ha fet amb l'entrega del Premi Nacional de Comerç 2021, que reconeix les polítiques dutes a terme pel consistori en el marc de la iniciativa 'Barcelona mai s'atura', el programa per reactivar l'economia de la ciutat després de l'impacte provocat per la pandèmia, i en el Pla estratègic de mercats 2015-2025,

El petit comerç és un dels pilars del teixit comercial. Foto: Ajuntament

Es tracta del Premi Nacional de Comerç 2021 que entrega el govern espanyol

que té com a objectiu principal introduir les noves tecnologies en el dia a dia dels mercats.

AVALL I RECONeixEMENT

La regidora de Comerç i Mercats de l'Ajuntament, Montser-

rat Ballarín, ha celebrat la notícia i assegura que representa una "gran satisfacció", ja que és la primera vegada que el consistori rep aquest guardó que entrega el govern espanyol. Ballarín diu que el premi "avala i reconeix el suport que l'Ajuntament està donant al sector comercial", al mateix temps que

significa "una oportunitat per donar a conèixer el model comercial de Barcelona de col·laboració públicoprivada".

La regidora també remarca que el comerç de la ciutat destaca per ser de "proximitat on es pot trobar de tot" amb una gran oferta tant al centre com als barris més perifèrics.

Aprovada l'ordenança que posarà ordre a les terrasses

TERRASSES ▶ La Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament va aprovar inicialment a mitjans de setembre la modificació de l'ordenança de terrasses per regularitzar les ampliacions fetes durant la pandèmia.

L'objectiu és regular les ubicacions de taules i cadires, que s'han posat a xamfrans o carrils de circulació, per fer-les definitives. Es tracta d'uns canvis que afectaran els més de 1.500 establiments als quals l'Ajuntament ha cedit, des del maig

del 2020, espais en la calçada com a resposta a la crisi provocada pel coronavirus.

La modificació de l'ordenança va tirar endavant amb el vot a favor del govern municipal (BComú i PSC), Ciutadans i PP i les abstencions d'ERC i JxCat. La tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, va dir que d'aquesta manera es podrà començar la retirada dels blocs de formigó que tantes crítiques han despertat entre la ciutadania i l'oposició.

Amb la pandèmia les terrasses s'han ampliat. Foto: Carola López/ACN

**OXIGEN PER
A L'ÍNDIA**

**NECESSITEM EL TEU
SUPORT PER ACONSEGUIR
UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

*La concentració més gran de comerç
al tram de carrer més petit de Barcelona*

Gràcia Comerç no s'atura

Un any del nou web

L'entitat Gràcia Comerç celebra aquests dies que el seu web i plataforma de venda www.graciacomerc.com ha arribat al seu primer any de vida, al mateix temps que el vídeo promocional amb la rumba com a protagonista ha aconseguit superar les 5.000 visualitzacions.

Aquest primer any de funcionament del web ha

suposat que l'entitat i els comerços hagin fet un salt endavant en el seu procés de digitalització. Els negocis han aconseguit unes bones xifres de venda entre la clientela, que posteriorment passa a recollir els productes a les botigues. D'altra banda, l'entitat anuncia que ben aviat tindrà una sorpresa per a tots els botiguers i clients.

Obre Melocotón

La Travessera de Gràcia gaudeix des del passat mes de juny d'una nova botiga de roba. Es tracta de Melocotón, situada al número 163 d'aquest carrer.

El negoci s'especialitza en roba de noia i complements i fa una aposta per la qualitat a preus molt raonables. També és una molt bona tria per a tothom que

vulgui fer un regal. Aquesta és la tercera botiga que Melocotón obre a la ciutat i la primera en el cas de Gràcia.

El seu horari és de dilluns a dissabte, d'11:30 h a 14:30 h i de 16:30 h a 21 h. Per tenir més informació de tots els seus productes es pot consultar el seu web www.melocotonbcn.com o trucar al 639 44 66 37.

www.facebook.com/GraciaBotiguers

[@gracia_comerc](https://www.instagram.com/gracia_comerc)

www.graciacomerc.com

A PROP

consum sostenible i de proximitat

#ComerçÉsVida: un nou vídeo per fer-se sentir

Foto: Ajuntament

tindria sentir”, afirma al vídeo Jordi Tena, propietari de les xarcuteries J. Tena. Durant la pandèmia, les restriccions i les mesures per evitar la propagació de la Covid-19 van fer que molts comerços

“La vida d’un barri depèn del seu veïnat, però també del seu teixit comercial”

haguessin de fer grans esforços per tirar endavant. “La clientela, però, s’ha bolcat a comprar al comerç de barri i els estaré sempre molt agraïda”, relata Emma Frigola, propietària de la botiga de roba i complements Santa Antònia, al barri de Sant Antoni.

Precisament és el contacte amb els clients i l’atenció personalitzada de qualitat allò que fa únic el comerç de proximitat. “Més enllà de vendre articles, sempre escoltem el client, hi parlem i ens hi apropem emocionalment”, apunta Jaume Doncos, propietari de la mítica botiga de música i partitures Casa Beethoven. “Anem més enllà del negoci i fer-ho ens omple de felicitat”, afegeix.

Aquestes són només tres de les reflexions que recull aquesta iniciativa. Un nou vídeo, en definitiva, per fer-se sentir.

Promoció

T’imagines com serien els carrers de Barcelona si no hi hagués botigues? Els comerços de la ciutat fan dels barris uns espais cohesionats, segurs, vius i diversos. Després dels efectes de la Covid-19, els comerciants comparteixen anècdotes, sentiments i sensacions en un nou vídeo de la Direcció de Comerç, Restauració i Consum de l’Ajuntament. Encara no l’has vist?

En la peça audiovisual, comerciants de la ciutat expliquen com van obrir el seu negoci; què els fa somriure en el seu dia a dia; què és el més complicat d’estar darrere del taulell i com s’ho fan per arribar a la clientela també en el món digital. Els protagonistes són Jaume Doncos, propietari de la botiga de música i de partitures Casa Beethoven; Núria Raja, propietària de la papereria Raima; Jordi Tena, propietari de les xarcuteries J. Tena;

Carlota Freixenet, sòcia de la llibreria La Carbonera; Emma Frigola, propietària de la botiga de roba i complements Santa Antònia; i Annie Yang, propietària de la parafarmàcia Bonas. El vídeo complet el pots trobar fàcilment a YouTube buscant “La veu dels comerços de Barcelona | #ComerçÉsVida”.

“La vida d’un barri depèn del seu veïnat, però també del seu teixit comercial: sense un d’aquests dos elements, l’altre no

Objectiu: estimular la venda en línia a través de formació i ajudes

Digitalització

La pandèmia ha accelerat la necessitat d’implementar definitivament la digitalització a milers de comerços, tant a grans empreses com a petits establiments.

La tecnologia i la digitalització estan modificant els hàbits de consum i les relacions comercials amb la clientela. Per això, el petit comerç ha de seguir fent passos endavant en aquest sentit, optant per plataformes digitals de comerç i serveis.

Conscient d’aquesta necessitat, Barcelona Activa, a través de Cibernàrium, el seu servei de formació i capacitat tècnica, ha posat en marxa un catàleg de

formació online per al comerç i la restauració. Amb aquests cursos gratuïts es vol impulsar l’aprenentatge en la gestió, incorporant processos de transformació digital i utilitzant eines i estratègies comercials a internet, perquè així els comerciants es puguin donar a conèixer, incrementin les vendes i fidelitzin la seva clientela.

Els comerciants i paradistes que hi estiguin interessats ja s’hi poden inscriure a través de Barcelona Activa. De moment, hi ha més de 50 cursos online disponibles que busquen potenciar el negoci físic i digital del petit comerç, posicionant correctament les seves pàgines web i millorant la comunicació des de les xarxes socials.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Càmeres a 39 mercats per gestionar l'aforament

Tecnologia

L'Ajuntament ha col·locat càmeres per gestionar els aforaments a 39 mercats de la xarxa municipal. Els aparells, situats al sostre de les zones d'accés, donen resposta a les necessitats generades per la pandèmia sense vulnerar el dret a la intimitat, ja que no enfoquen les cares. Es comptabilitzen els caps de les persones presents a l'equipament i es mostren en una pantalla tant l'aforament màxim com el nombre de persones que hi ha a l'interior en temps real per saber si s'hi pot accedir o no.

A més de facilitar la supervisió i la gestió dels fluxos de persones, la inicia-

tiva permet disposar de dades dels accessos per quantificar l'impacte dels mercats municipals als barris i la distribució horària de les visites als diferents espais. Aquestes dades són la base per poder adequar després el funcionament de cada equipament a les necessitats i al ritme d'afluència de la seva clientela.

La instal·lació, de fet, va començar l'estiu passat amb una prova pilot als mercats de Sants, Sarrià, l'Abaceria Central i els Encants de Belcaire per comprovar-ne la idoneïtat. Des d'aleshores, l'actuació s'ha estès a 35 mercats més, amb una inversió de 678.640 euros. La tecnologia emprada correspon a Hikvi-

sion i es gestiona amb un sistema molt intuïtiu amb un software centralitzat.

PROCÉS DE DIGITALITZACIÓ

El desplegament de la xarxa de pantalles i microordinadors, en aquest cas per a l'emissió d'informació de productes i serveis, i la instal·lació de càmeres són dues de les actuacions previstes en el Pla de digitalització dels mercats.

La iniciativa, que s'inscriu en el Pla estratègic 2015-2025, dona resposta a les noves necessitats dels clients i de les clientes per mantenir el model de xarxa de mercats que ha fet de Barcelona un referent per a altres ciutats.

EN PRIMERA PERSONA

“El més important és la qualitat del producte”

Vicenç Bailón
Carnisseria Marina
(Mercat d'Horta)

Vicenç Bailón porta més de mitja vida al capdavant de la Carnisseria Marina del Mercat d'Horta. Ell és la tercera generació d'aquest negoci, que va néixer amb la seva àvia al capdavant a l'aleshores Mercat de la plaça Eivissa.

Quin és el secret que explica que el negoci funcioni des de fa tants anys?

El més important és la qualitat del producte, ja que la gent d'Horta ho valora molt. Després l'atenció a la clientela. Quan jo vaig agafar el negoci, després de la jubilació de la meua mare, entre els clients ja hi havia moltes amistats. Això és molt important.

Formar part del Mercat d'Horta és un valor afegit?

Sí. Horta ha anat creixent molt, però el mercat encara és un reduït on la gent es coneix. Pot venir-hi una veïna, per exemple, que t'explicarà la seva vida perquè ens coneixem. En canvi, la mateixa veïna potser del seu edifici no coneix gaire ningú. És un lloc on hi ha caliu i proximitat que també fa una funció social.

I el futur de la carnisseria quin serà?

De moment anirem al nou mercat. Això vol dir que seguim [somriu]. A mi em queden quatre anys per jubilar-me, però en treballaré més, ja que a la meua dona, que també treballa a la carnisseria, encara n'hi queden nou.

Foto: Ajuntament

No t'ho perdís: així serà el mercat provisional d'Horta

Foto: Ajuntament

Equipaments

El mercat provisional d'Horta, que s'instal·larà en un espai verd situat a la confluència dels carrers de Porto i Lisboa, consistirà en una gran estructura de fusta d'uns 1.400 metres quadrats, que es reutilitzarà en el nou parc del districte un cop s'hagi remodelat el mercat definitiu.

L'Institut Municipal de Mercats de Barcelona ha adjudicat la realització del projecte a l'equip d'arquitectes Pere Joan Ravetllat i Carles Enrich, amb la proposta “Del mercat al parc”, que té un pressupost de 2,22 milions d'euros i preveu acabar les obres l'estiu de l'any vinent.

Un cop instal·lat, el mercat provisional

disposarà de 1.400 metres quadrats, repartits entre la sala de venda, de 1.030 metres quadrats, per a 32 establiments alimentaris i 5 de no alimentaris; i la zona logística, de 374 metres quadrats, per a les cambres frigorífiques, el magatzem comunitari, les oficines, els lavabos, la cambra de residus, la zona de càrrega i descàrrega i l'espai per a instal·lacions.

El mercat provisional serà un equipament sostenible gràcies a l'aprofitament de recursos naturals com, per exemple, l'aigua de la pluja, la qual s'utilitzarà als lavabos, la neteja i el reg. A més, l'estructura provisional tindrà un paper important de dinamització de la zona verda i en la generació d'un nou espai públic de connexió entre els barris.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

A cavall entre dues grans ciutats: el parc de Can Rigal

LES CORTS/ La frontera entre Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat és, en la majoria dels seus punts, gairebé imperceptible. Traveses un carrer i deixes d'estar en una ciutat per estar a l'altra. Però hi ha un lloc on aquest canvi sí que es pot notar: el parc de Can Rigal.

Situat a l'avinguda d'Albert Bastardas del barri de la Maternitat i Sant Ramon, és un parc de lliure accés (és a dir, que no tanca, perquè funciona també com a camí). El seu passeig central té en un costat una zona de bosc mediterrani amb pins i alzines que potencia el valor paisatgístic de Collserola, i a l'altre una zona de prat.

BIODIVERSITAT

El camí central es descompon generant àrees de descans i petits jardins florals de

Inaugurat fa gairebé 10 anys, el parc genera la seva pròpia energia amb una sèrie de plaques fotovoltaïques

formes geomètriques. L'accent de color es va alternant al llarg del passeig, on en les diferents estacions de l'any es pot veure la floració de les espècies plantades.

Al llarg d'aquest camí, les pèrgoles i els pòrtics, amb plantes enfiladisses i plaques fotovoltaïques, creen zones de color al ma-

Foto: Ajuntament

teix temps que alimenten la il·luminació del parc per a les hores de menys llum.

UN PARC SOSTENIBLE

Inaugurat el 2012, el parc incorpora criteris ambientals i de sostenibilitat (com altres espais de la ciutat, com els parcs de la Primavera, de Rieres d'Horta i del Torrent Ma-duixer), especialment pel que fa a la vegetació i a l'ús de l'aigua, així com en l'ús

de materials reciclats i la regulació de l'enllumenat. En aquest sentit, l'electricitat es genera amb el conjunt de plaques fotovoltaïques que té instal·lades al llarg del seu passeig central.

A més, l'aigua de la pluja es recull superficialment, es canalitza a través d'un sistema de conduccions de drenatge i es fa retornar, pel sistema de capilaritat, als elements de vegetació del parc. Aquest sis-

tema, a més, evita que se sature la seva xarxa de clavegueram.

SERVEIS

Pel que fa als serveis, a l'interior del parc també hi ha un bar, una zona habilitada per a gossos i diferents aparells perquè la gent gran o algú que segueix als seus bancs pugui fer una mica d'exercici (pedals fixats a terra, per exemple).

La Torre de les Aigües: un record de l'arquitectura industrial del segle XIX

SANT MARTÍ/ Considerada un exemple cabdal de l'arquitectura industrial de la Catalunya del segle XIX, la Torre de les Aigües es va rehabilitar profundament entre els anys 2010 i 2012 (amb una feina feta gairebé maó a maó), ja que havia patit un procés de degradació pel seu abandonament des de principis de la dècada de 1990.

La torre es va construir entre el 1880 i el 1882 i la seva finalitat era abastir d'aigua potable una ciutat en constant creixement. Per això va alçar-se ben a prop de la desembocadura del Besòs, per extreure i bombar l'aigua de la llera dreta del riu. El projecte, però, va durar poc, ja que l'aigua era salada. Tot i aquesta decepció, la torre es va utilitzar al llarg de tot un segle per produir l'aigua que faria servir la indústria, i va estar en funcionament fins al 1992.

Després de ser reformada, la torre s'ha convertit en un mirador icònic, amb unes vistes incomparables del mar i de la ciutat, i recentment la tasca de rehabilitació de tot el conjunt ha estat mereixedora dels màxims honors a Europa en el camp del patrimoni amb el premi European Heritage Awards / Europa Nostra Awards.

Foto: Aj.

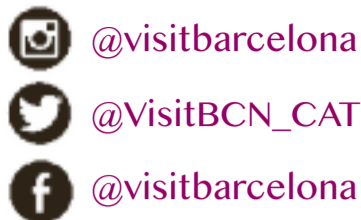
Anselm Clavé ens mira des del passeig de Sant Joan

GRÀCIA/ Una de les estàtues que hi ha a la part més alta del passeig de Sant Joan, al barri del Camp d'en Grassot i Gràcia Nova, és la del polític, compositor i escriptor català Anselm Clavé, una de les grans figures del nostre país durant el segle XIX.

El monument d'estil neoclàssic que recorda la seva figura està format per un pedestal de pedra ornamentat amb quatre arpes i corones de llorer i una figura de bronze del mateix Clavé (originalment daurada), a peu dret, de quasi cinc metres d'alçada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

L'Ateneu Popular Nou Barris: més de 40 anys d'un referent

Foto: Ajuntament

NOU BARRIS/ L'ocupació veïnal l'any 1977 d'una planta asfàltica que es va construir entre els barris de Roquetes i Trinitat Nova va germinar en el naixement de l'Ateneu Popular Nou Barris, un centre sociocultural públic que funciona segons el model de gestió comunitària. Segons el defineixen els mateixos implicats, el centre "recupera la idea de la cultura, la intervenció i la vinculació amb el territori i aposta per ser un projecte que contribueixi a la transformació social".

ESPAI DE REFERÈNCIA PER AL CIRC

Des d'una perspectiva de creació, l'Ateneu prioritza donar suport a les disciplines vinculades al món del circ, especialment a la creació de circ contemporani de sala.

L'Ateneu també té com a objectiu acostar

aquesta mena de propostes als barris, potenciar cultures emergents i afavorir l'exhibició de projectes culturals de territori i ciutat, mantenint l'equilibri entre programacions de diferents perfils amb una política de preus adequada a cada espectacle.

En el context socioeducatiu, vol fomentar el compromís social i solidari entre els ciutadans i el seu esperit crític, mitjançant els valors i formació que proporciona el Circ Social com a eina educativa, element definidor del projecte Ateneu des dels seus inicis. Com a part del teixit associatiu i dels moviments socials de Barcelona, l'Ateneu també dona suport a totes aquelles propostes que enforteixen aquest vincle i ajuden a tirar endavant projectes des d'un punt de vista transformador i solidari.

LLOC PER A ARTISTES DE TALLA MUNDIAL

L'edifici és de titularitat municipal, tot i que està gestionat per l'associació Bidó de Nou Barris. La seva manera de fer, de fet, és un mirall per a moltes entitats, tant del districte com de la ciutat.

En tots els anys que ha tingut les seves portes obertes ha acollit actuacions d'artistes de talla mundial, i no només de circ. Georges Moustaki, Lluís Llach i Paco Ibáñez, entre altres, han portat el seu art a l'Ateneu.

Des del 2007 pertany al projecte de recuperació d'espais industrials Fàbriques de creació de Barcelona, un projecte conjunt de l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut de Cultura de Barcelona que engloba diversos equipaments públics que donen suport a la creació i a la producció cultural.

Ciutat Vella

150 anys de cultura i pensament

L'any 1906 el Palau Savassona, un emblemàtic edifici situat al número 6 del carrer de la Canuda, va passar a ser propietat de l'Ateneu Barcelonès, que el va convertir en la seva seu.

L'aleshores jove Ateneu (la data de la seva fundació és el 1860, amb el nom d'Ateneu Català) s'instal·lava al cor de la ciutat, en un edifici d'estil neoclàssic projectat com a casa senyorial. L'actual seu de l'Ateneu va ser construïda a finals del segle XVIII pel baró de Savassona, que es va inspirar en els palaus gòtics catalans. En destaca l'entrada (pensada per a l'accés de carruatges), l'escala noble i la biblioteca.

En el moment de fer la compra, l'Ateneu va emprendre una sèrie de reformes per adaptar-lo a les seves necessitats i, prop de 100 anys més tard, l'interior de l'edifici va tornar a ser remodelat. El 2007, la rehabilitació de la biblioteca va enllestir la reforma.

MULTIDISCIPLINARI

L'Ateneu Barcelonès bull d'activitat gràcies a una agenda cultural intensa i variada oberta a tota la ciutadania. És, de fet, un dels principals centres de debat intel·lectual de la ciutat i del país i un nucli de creació per promoure l'activitat intel·lectual col·lectiva.

A més, té el privilegi d'acollir la biblioteca civil privada més important de Catalunya, amb una de les col·leccions bibliogràfiques més valuoses del país.

Foto: Aj.

La Masia de Can Soler, un edifici amb diversos noms

Foto: Ajuntament

HORTA - GUINARDÓ/ No sol ser habitual que a un mateix edifici se'l conegui amb diversos noms (hi ha excepcions, és clar), però als peus de Collserola hi ha un mas que es pot anomenar de maneres diferents. Es tracta de la Masia de Can Soler, la qual també es coneixia com a Can Gener, Casa Berengueras o Casa Boix (que, segons altres versions, va derivar cap a Cal Boig).

És una finca de 32.000 metres quadrats, situada just a l'entrada del parc de Collserola, que data de principis del segle XIX. Es va començar a conèixer com a Can Soler durant el segle XX, pel nom del seu propietari, Antoni Soler. La masia ocupa una finca situada en terrenys agrícoles i forestals, a tocar de la carretera de l'Arrabassada. Fa més de quatre dècades, l'any 1980, l'Ajuntament la va expro-

piar i, després de restaurar-la, la va destinar a equipament municipal.

FUNDACIÓ ELS TRES TURONS

L'any 2010 va obrir les seves instal·lacions a Can Soler l'Escola d'Art Floral de Catalunya, un centre que ofereix cicles formatius de grau mitjà i superior en floristeria, art floral i disseny de jardins i que es va traslladar al barri de Sants fa mesos.

La Fundació Els Tres Turons, dedicada a la promoció i suport de la salut mental comunitària, es fa càrrec del manteniment dels voltants de la masia, on també hi ha una desena d'horts urbans dels quals s'encarreguen jubilats del barri.

Des de l'octubre del 2018 la masia també acull un Centre de Natura que ofereix diverses propostes per descobrir els entorns de la masia i aprofundir en el coneixement de la natura.

Futbol | Dur inici del CE Europa a Segona Divisió RFEF

El conjunt de David Vilajoana ha començat el curs amb manca de punteria: sis gols a favor i set en contra en quatre jornades, amb un triomf (0-2 contra el Lleida Esportiu), un empat (2-2 davant el CD Teruel) i dues derrotes (1-2 contra el CD Ebro i 1-3 davant l'Espanyol B).

Laia Climent només pensa en plural

» De petita la pivot del Vedruna Gràcia Bàsquet va arribar a compaginar el bàsquet i el ballet
 » “No podem repetir errors del passat ni deixar escapar els partits que hem de guanyar”, adverteix

Toni Delgado
GRÀCIA

“De petita vaig compaginar el bàsquet i el ballet fins que va arribar un moment en què el ballet va començar a avorir-me. M’inventava que no em trobava bé per no anar-hi, i ho vaig acabar deixant. En canvi, amb el bàsquet mai he tingut cap excusa”, confessa Laia Climent (Barcelona, 1997), pivot del Vedruna Gràcia Bàsquet.

Encara que sigui la protagonista de l’entrevista, vol sortir a la foto amb la resta de l’equip. Li agrada parlar en plural i no gaire el protagonisme. A la barcelonina a vegades li costa llançar o imaginar-se una passada que acabi en un bon tir d’una companya perquè “és com si busqués la jugada perfecta. I la jugada perfecta no existeix! Tot és millorable”.

Climent és una 5 que fa de 4. Al Vedruna Gràcia Bàsquet és un interior que es pot obrir, però que juga “força tancada”. “Soc pivot, però com que comparteixo pista amb una pivot més gran, ella fa de 5”, concreta. El passat 25 de setembre l’equip gracienc va debutar amb victòria per 50-47 contra el Bàsquet Ateneu Montserrat al grup 2 de la Primera Catalana. L’entrevistada va aportar quatre punts, tots de tir lliure, i va fallar els seus tres llançaments de dos.

“LA PROVA DE FOC REAL”

“Tenim millor que l’any passat”, defensa Climent, que gairebé considera el Vedruna Gràcia Bàsquet com a nouvingut a la categoria. “Realment ens vam estrenar el curs passat, però la temporada va ser molt curta per culpa de la covid-19. Aquesta serà la prova de foc real i en tenim moltíssimes ganes”, argumenta motivada.

Laia Climent, al centre, amb les seves companyes del Vedruna Gràcia Bàsquet. Foto: Vedruna Gràcia Bàsquet

Les novetats en el sènior A del Vedruna Gràcia Bàsquet són Laura Moreu, una pivot “molt física i la jugadora més alta de l’equip. Jugava al sènior B i l’entrenador li ha donat l’oportunitat” i l’aler Eulàlia Martí, que prové del Club Bàsquet Femení

Osona i és “molt completa. S’ha mudat a Barcelona per estudiar i necessitava un equip. Va venir a provar a principis de setembre i s’ha quedat”.

“Sent realistes”, diu la jugadora, l’objectiu de la temporada és “quedar a mitja taula i costa-

rà perquè som un equip molt jove amb força jugadores sense gaire experiència en un sènior”. “No podem repetir errors del passat ni deixar escapar els partits que hem de guanyar. En aquesta categoria fer-ho et penalitza molt”, adverteix Climent.

EMERGÈNCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
 IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
 TRANSFORMANDO FUTUROS

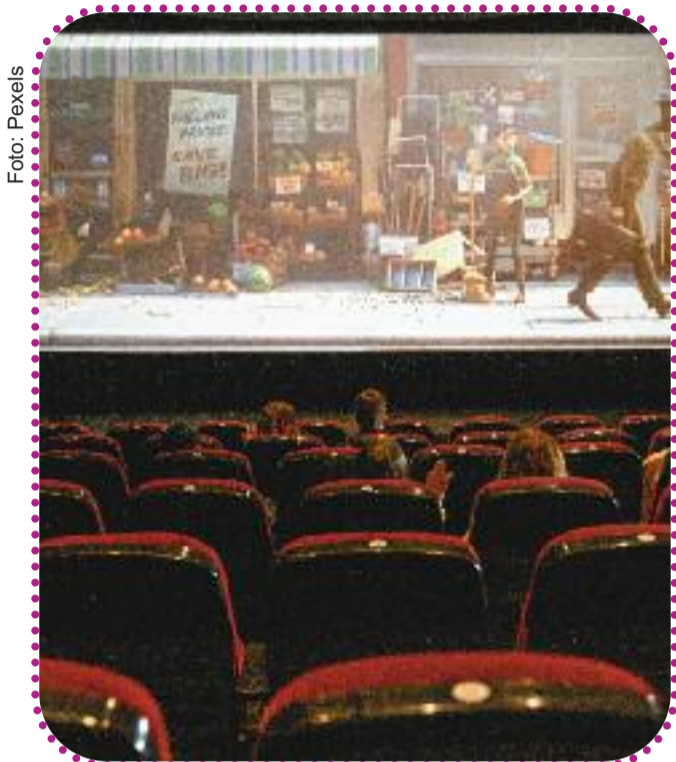
espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

una publicació del
grup comunicació21

Diablo 2: Resurrected és una remasterització del clàssic joc de rol que va marcar una generació. Per a PC, PS4 i Switch i Xbox.

No t'ho perdís

La festa del cinema

La Federació de Distribuïdors Cinematogràfics (Fedicine), la Federació d'Entitats d'Empresaris de Cinema d'Espanya (FECE) i el Ministeri de Cultura han impulsat la campanya 'Yo voy al cine'. Els cinemes que s'hi adhereixin (es publicarà un llistat aviat a la pàgina web cineseguro.com) oferiran entrades a 3,50 € durant quatre dies: 27, 28, 29 i 30 de setembre. Les entrades es podran comprar *online* a partir del dia 26, o bé presencialment al cinema. Els objectius de la iniciativa són promoure el setè art, fer-lo més accessible i recordar que les sales de cinema són espais segurs.

Famosos

"Avui he actuat a l'Hospitalet, a dos minuts d'on anava a l'institut, a un minut del bar on feia campana. Ha estat preciós. Gràcies". L'humorista i actriu Asaari Bibang (Guinea Equatorial, 1985) va créixer al barri de la Torrassa de l'Hospitalet de Llobregat i fa uns dies va celebrar amb aquestes paraules haver actuat a l'Auditori Barradas de la ciutat, en el marc de 'Fem L'Humor'. La visita de Bibang a casa seva coincideix amb un moment molt dolç de la seva carrera. Aquesta temporada s'ha estrenat com a col·laboradora al programa *Està passant* de TV3, està fent una gira per Espanya amb el monòleg *Humor Negra* i fa uns mesos va publicar el llibre *Y a pesar de todo, aquí estoy* (Bruguera). Tot plegat, sense oblidar l'Hospitalet.

La fitxa

QUI ÉS?

A S A A R I B I B A N G

ÉS FAMOSA PER...

Ser humorista i actriu
Aquesta temporada s'ha estrenat a l'"Està passant" de TV3

QUÈ HA FET?

Actuar a la ciutat on va créixer: l'Hospitalet
Ha expressat a les xarxes la il·lusió que li ha fet tornar a casa

A LES XARXES...

Missatges d'afecte
I algun de sorpresa en descobrir que és de l'Hospitalet

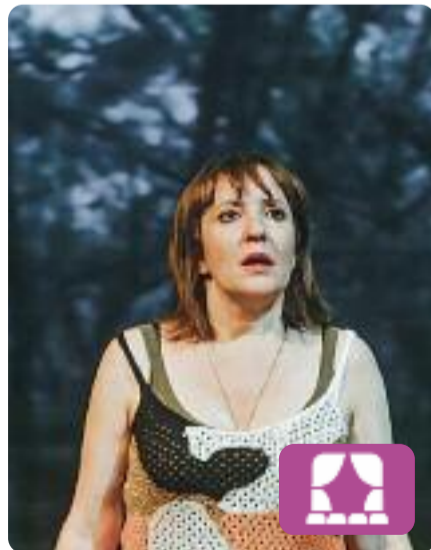
Llibres

On ets, món bonic
Sally Rooney

L'Alice se n'ha anat a viure a un poble on ningú sap qui és. Allà coneixerà un noi. Mentrestant, a Dublín, la seva amiga intenta arribar a final de mes mentre es recupera d'una ruptura amorosa flirtejant amb un vell conegut. Un reflex de la importància que tenen les relacions afectives i sexuals per a una generació amenaçada per la precarietat i el desencís.

Teatre

La dona del tercer segona
Víctor Borràs Gasch

La dona del tercer segona no sol assistir a les reunions de l'escala, però avui creu que hi ha de ser, per això ha hagut de plegar abans del súper on treballa. Ha d'explicar una cosa, demanar un favor incòmode, difícil de concedir. Un favor relacionat amb l'estigma que arrossegueu les persones amb alguna malaltia mental.
A la Sala Atrium de Barcelona.

Música

PQLCNSMS?
Mtines

El barceloní Marc Tinés, Mtines, es pregunta per què les coses no són més senzilles al seu primer disc en solitari, *PQLCNSMS?* (Cycling Records). És un EP format per cinc cançons d'indie-pop electrònic que parlen de desamor des de la quotidianitat, perquè, tal com ha dit en una entrevista a *Enderrock*, "l'amor és molt menys bucòlic i romàntic del que creiem".

Pelis i sèries

Las consecuencias
Claudia Pinto

A la Fabiola (Juana Acosta) no li agrada com el seu pare mira la seva filla de 13 anys. Durant un viatge a una petita illa, es converteix en espia a casa seva. No té cap evidència, però la seva intuïció l'alerta d'alguna cosa i oscil·la entre la por de descobrir segons què i la necessitat d'obtenir respostes. Arriba al cinema *Las consecuencias*, premiada al Festival de Màlaga.

ESTILS DE VIDA

Reprendre una dieta saludable

Foto: Pexels

i SALUT

Les setmanes van passant, setembre va avançant, i tu no acabes de sentir-te al 100% perquè no has recuperat els hàbits saludables que vas deixar abandonats durant les vacances. Si t'hi sents identificat, dues expertes de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) tenen consells per a tu. Són les professores dels Estudis de Ciències de la Salut Anna Bach i Laura Esquiús, que han ofert un llistat de recomanacions per "reprendre una dieta saludable".

En primer lloc, el més intel·ligent és que aprofitis la sort que tens i apostis per la dieta que tens més a l'abast: la mediterrània. Menja variat, donant prioritat a les fruites i verdures, i minimitza el consum d'aliments ultraprocessats. La moderació també és molt important: no t'atipis, menja a poc a poc i recorda que els sopars han de ser més lleugers que els dinars.

I, parlant d'àpats, les expertes recomanen practicar la "convivialitat"; és a dir, "gaudir dels àpats en companyia al voltant de la taula com a mínim una vegada al dia". D'altra banda, aconsellen també atrevir-se amb tècniques culinàries diferents, per sortir de la monotonia i per limitar els fregits.

Les claus

MEDITERRÀNIA

Aposta per la dieta mediterrània: menja variat, prioritzant fruita i verdura i limitant ultraprocessats

MODERACIÓ

La moderació és important: procura no atipar-te ni dins ni fora de casa, menja a poc a poc i fes sopars lleugers

ÀPATS

Si pots, posa en pràctica la "convivialitat": fes un àpat en companyia al voltant de la taula com a mínim una vegada al dia

CUINA

Atreueix-te a provar tècniques culinàries noves i diferents per sortir de la monotonia i evitar així abusar dels fregits

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

